

Importanța parteneriatului grădiniță- familie

Profesor, Rita Hanek, grupa mare „Isteții”

“Fiecare copil pe care îl educăm este un OM dăruit societății” (N. Iorga)

În primele etape ale vieții, responsabilitatea educării copilului revine familiei. În mod firesc, părinții sunt primii educatori ai copilului. Copiii sunt apoi înscriși în grădiniță, instituție care le asigură condițiile necesare pentru dezvoltarea în concordanță cu nevoile individuale. Vine apoi rândul profesioniștilor din grădinițe și școli să se ocupe de educarea și formarea copiilor printr-o metodologie și un curriculum specific vârstei acestora.

Grădinița este un important mediu de socializare, îi ajută pe copii să interacționeze cu alți copii, dar și cu adulți și le oferă acestora un mediu primitor, adecvat învățării. Totodată, grădinița oferă suport pentru valorificarea potențialului fizic și psihic al fiecărui copil, pentru dezvoltarea capacității de a intra în relație cu ceilalți copii și cu adulții. De asemenea, grădinița sprijină copilul în interacțiunea cu mediul, favorizează descoperirea de către fiecare copil a propriei identități și îi formează o imagine de sine pozitivă. Dar educația copiilor, priviți ca cei mai tineri membri ai unei comunități, este responsabilitatea întregii comunități. Ea este leagănul creșterii și devenirii copiilor ca viitori adulți responsabili de menirea lor în folosul întregii comunități, motiv pentru care cel mai important parteneriat care este necesar a fi implementat este cel dintre grădiniță și familie.

Activitățile desfășurate în parteneriat cu părinții sunt modalități propice pentru atingerea unor obiective comune în ceea ce privește educația preșcolarilor, la acestea adăugându- se plăcerea de a fi alături de colegi, activitățile desfășurându-se într-o atmosferă de voie bună, având, pe lângă valoarea social-educativă și un efect reconfortant.

Din acest motiv, recomandăm părinților:

- să le prezinte copiilor grădinița ca un loc în care ei se pot juca împreună cu alți copii, în care pot învăța lucruri noi și interesante;
- să cunoască programul grădiniței și pe educatorii copilului lor;
- să vorbească cu educatorii, să stabilească o relație adecvată cu aceștia;
- să ofere informații suficiente educatorilor și să ceară sfatul acestora;
- să participe la evenimentele din grădiniță (Ziua copiilor, Ziua grădiniței, serbări, șezători etc.);
- să se ofere voluntari prin implicarea în activități și să ceară și membrilor comunității lucrul acesta;
- să dorească să participe la luarea unor decizii cât mai bune pentru grădiniță;
- să discute permanent cu copilul despre ce se întâmplă în grădiniță;
- să creeze acasă un mediu bun de joc și educație.

Din această perspectivă, la grupa mare pe care o conduc am organizat o serie de activități în parteneriat cu părinții, care s- au bucurat de un real succes, atât în rândul preșcolarilor, cât și al părinților.

Vizită la pompieri

În excursie

Atelier de creație

Atelier de creație

Vizită la Brutărie

Atelier de creație

Atelier de creație

Atelier de creatie

Grădinița și familia, parteneri în educație

Profesor Strugariu Iuliana, grupa mică „Piticii”

În luna septembrie am pornit cu pași timizi în tainele ce avea să ni le ofere mediul educațional, adică **grădinița**. Ce poate fi mai minunat că după perioada „grea” de acomodare, de socializare, apar rezultatele, care bineînțeles se datorează și implicării părinților în unele activități din grădiniță, dar și în actul educațional.

Copilul simte nevoia să-i aibă pe părinți alături de el. Participarea afectivă a părinților la evenimentele din viața acestora, le oferă liniște și siguranță. Părinții oferind timpul necesar să stea de vorbă cu copilul despre: „cum a fost azi la grădiniță?” , „cum a fost la joacă?” , „ce ți-a plăcut mai mult din ce vi s-a povestit?”, apreciind alături de copil faptele, situațiile ivite în cursul zilei, vor avea întotdeauna „evidența” copilului, iar acesta, la rândul lui, va căpăta încredere și va ține seama de sfaturile ce i se dau. Educația făcută de primii educatori – **părinții** - ca și cea a grădiniței, se răsfrânge asupra tuturor laturilor personalității copilului, în funcție de particularitățile de vârstă și individuale ale acestuia.

După familie, grădinița constituie prima experiență de viață a copilului în societate, aici copilul ia cunoștință cu activități și obiecte, descoperă o mulțime de lucruri din jurul lui: culorile, formele geometrice, desenul și muzica, lumea viețuitoarelor, învață să danseze, să se joace, să comunice... Comunicarea este foarte importantă la această vârstă, un rol important avându-l și părinții care trebuie să vorbească cu copilul permanent, să răsfoiască /să citească cu acesta o carte cu imagini frumoase, chiar și să se joace împreună.

Copilul preșcolar începe să-și definească treptat începutul personalității sale. În cadrul grupei el trăiește prima experiență a vieții în colectivitate, a vieții sociale, alta decât familia. De la intrarea în grădiniță copilul realizează o adaptare la un anumit ritm, este vorba de încadrarea și respectarea unui anumit program, în urma căruia dobândesc deprinderi sociale: să împartă jucăriile cu alți copii; să-și aștepte rândul; să aibă răbdare; să aibă compasiune/empatie pentru cei din jur...

Investită cu această nobilă și plină de răspundere sarcină, educatoarea grupei cunoaște specificul fiecărui stadiu de dezvoltare a copilului, disponibilitățile intelectuale, precum și particularitățile lui temperamentale și caracteriale, de aceea va ști întotdeauna cum să-l *modeleze* pe preșcolar.

Dezvoltarea psihică și fizică a copilului la această vârstă depinde în mare măsură și de cadrele didactice, dar și de părinți și de aceea e nevoie stringentă de un parteneriat educațional în favoarea creșterii adecvate a copiilor.

„Copiii descoperă totul în nimic; oamenii nu găsesc nimic în toate.”

Giacomo Leopardi

Poftiți la noi la grădiniță!

Profesor Pentiuc Rodica, grupa mare „Fluturașii”

*”M-A CRESCUT MAMA ÎN POALĂ,
DIN LEAGĂN ȘI PÂN`LA ȘCOALĂ”*

Copilul se naște și crește în ”poala mamei”, locul cel mai drag, cel mai apropiat de sufletul și inima ei, locul unde copilul se simte în siguranță. De acolo următorul pas este spre grădiniță, mediul unde familia își încredințează pruncul și unde trebuie să se simtă la fel de bine ca și în ”poală”, ba chiar să evolueze, să socializeze, să învețe lucruri despre lumea înconjurătoare.

Pestalozzi afirmă că ”ceasul nașterii copilului” este ceasul începutului educației sale, ”familia este prima școală a omenirii”. Copiii se nasc cu o memorie strălucită, cu o inteligență deosebită, însă nu se nasc timizi, mincinoși, neascultători, obraznici, agasanți și leneși. Toate acestea sunt dobândite pe parcursul vieții, fiind determinate, în special, de influența pe care o are asupra lor părinții și mediul în care trăiesc. De aceea părintele trebuie să fie model în fața copilului și să nu facă în fața lui ceea ce nu vrea să facă și copilul mai târziu. Familia educă cinstea, omenia, sinceritatea, demnitatea, hărnicia, spiritul adevărului și al dreptății. Grădinița completează educația copiilor primită în familie, astfel sarcinile educației se împart între cele două.

După integrare în colectiv, copiii sunt încântați de noii prieteni, de

descoperirile din jurul lor, dar cel mai mult sunt fericiți pentru ceea ce realizează singuri: o construcție, o figurină din plastilină, un desen, un mic puzzle, un colaj și le arată cu mândrie părinților – ”Uite mami ce am făcut eu!”. Astfel părinții se bucură și pot lua cunoștință cu operele copiilor lor prezentate direct sau la expoziția ”Noi am lucrat”.

Sunt multe modalități de colaborare între familie și grădiniță: discuții zilnice, teme săptămânale de consiliere pentru părinți, ședințe și lectorate cu părinții, vizite la domiciliul copiilor, serbări, lecții-vizită, plimbări, cursuri "Educați așa!", antrenarea părinților în derularea proiectelor tematice, voluntariat din partea părinților în organizarea și desfășurarea unor acțiuni de voluntariat.

Participarea activă a părinților la activitățile din grădiniță le creează copiilor sentimente de siguranță, înțelegere, bucurie; copilul arată ce știe, ce poate iar părintele este mândru de copilul său în relație cu ceilalți. Așa

pot să aprecieze împreună activitățile, faptele, evenimentele, rezultatele obținute. Părinții vor avea "măsura" evoluției copilului său, comportarea în colectiv.

"Fluturașii" au invitat părinții la activități comune părinte-copil pe anumite teme: "Master chef în grădiniță", "Vine, vine Moș Crăciun!", "La mulți ani, mămico!", "Nimeni nu e singur pe pământ", "Prietenul la nevoie se cunoaște".

Aceste activități au adus bucurie în rândul copiilor și adulților pentru rezultatele obținute din efortul reunit și plăcerea că au petrecut mai mult timp împreună.

Reușita actului educațional o asigură unitatea de cerințe, existența unor reguli comune cunoscute și fixate împreună aplicate atât în grădiniță, cât și acasă.

Grădinița este partenerul educativ al familiei. Familia este chemată la luarea deciziilor legate de educația copiilor, la manifestările din activitățile și viața grădiniței. De aceea dascălii și copiii vor spune mereu, deschis, cu plăcere "Poftiți la noi în grădiniță!".

Proiect de parteneriat, Grădiniță - familie

Profesor Costea Elena, grupa mijlocie "Elefantei"

„Împreună vom cuceri noi orizonturi”

ARGUMENT

Pentru a avea o relație pozitivă cu preșcolarii trebuie să știm să le descoperim trebuințele și nevoile, pentru ca legăturile ce se stabilesc între preșcolari și adulți să se bazeze atât pe încredere, dar mai ales pe respectul reciproc. După cum bine se știe familia este factorul primordial în educarea unui copil și educația începe în familie. Legătura între grădiniță și familie va trebui să se interpătrundă, iar educatorul să cunoască foarte bine mediul de viață al copilului, pentru a putea colabora.

Parteneriatul dintre grădiniță și familie organizat corect, duce la o educație solidă, fără pericol de eșec școlar mai târziu. Preșcolaritatea reprezintă piatra de temelie a personalității în formare a copilului, iar prezența familiei în cadrul grădiniței va fi liantul între copil și mediul necunoscut inițial. Parteneriatul grădiniță – familie, acțiunile pe care acestea le desfășoară, continuarea de către familie a activităților din grădiniță, duc la formarea copilului pentru viața de adult.

SCOPUL PROIECTULUI

Colaborarea dintre familie și grădiniță pentru o implicare cât mai activă în procesul de formare a preșcolarului.

OBIECTIVE GENERALE

- Formarea unor deprinderi de relaționare și comunicare între preșcolari, părinți și educatoare;
- Dezvoltarea unor atitudini pozitive față de problemele educative ale preșcolarilor, dar și eliminarea discriminărilor de orice natură.

OBIECTIVE SPECIFICE

- Identificarea responsabilităților membrilor parteneriatului;
- Derularea unor activități specifice, pentru stimularea unor procedee de colaborare între membri;
- Cunoașterea individuală a copiilor, pentru o mai bună colaborare grădiniță - copil, grădiniță - familie.

PARTENERI IMPLICAȚI

- Educatoarea de la grupa mijlocie
- Părinții, bunicii
- Preșcolarii de la grupa mijlocie

OBLIGAȚII COLATERALE

- Educatoarea și consilierul educativ au obligația de a fi prezenți la activitățile întreprinse;
- Au obligația de a media și soluționa probleme ce pot apărea în urma unor dezbateri și lecturi de materiale ;
- Părinții participă de bună voie la acțiunile desfășurate la grupă ;
- Să se implice în soluționarea unor probleme de tip educațional.

DURATA PARTENERIATULUI

- 1 an școlar

GRUP ȚINTĂ

- Părinți, bunici, preșcolari, educatoare.

LOCUL DESFĂȘURĂRII

- G.P.N., „Lumea copilăriei”

RESURSE:

- Umane: - preșcolari, educatoare, părinți
- Materiale – cărți, pliante, reviste, fișe

- Financiare - bugetul minim alocat de membrii proiectului

MODALITĂȚI DE REALIZARE

- Ședințe cu părinții
- Lectorate pe diverse teme
- Vizite, excursii, drumeții
- Activități desfășurate împreună cu părinții
- Sărbătorirea zilelor de naștere ale copiilor
- Expoziții cu lucrările copiilor
- Serbările realizate în diferite momente ale anului.

”Acasă” la grădiniță!

Profesor Șuhani Rodica, Grupa mijlocie “Spiridușii”

**„ Un om care se face ascultat, poate fi un bun orator,
însă, numai un om care ascultă poate fi un bun educator.”**

Adulții din cele două medii educative (familia și grădinița) se întâlnesc într-o perioadă a vieții lor pentru că au un scop comun: asigurarea unui mediu educativ propice dezvoltării copilului.

Au fost perioade istorice în care nu erau grădinițe și nici profesia de educatoare, iar nevoia de ieșire în lume a copilului era satisfăcută de către familie prin deschiderea ei către comunitate. Acum însă, în afara unei deschideri constante a familiei și din lipsa unei comunități coerente în jurul familiei, această trecere a copilului de la familie la lume se realizează prin intermediul **grădiniței**. De aceea, pe de o parte grădinița apare ca indispensabilă copilului, deci și familiei sale, iar pe de altă parte grădinița nu ar exista dacă familia nu ar avea nevoie de ea.

Părinții și educatoarele au un scop comun: pentru realizarea acestui scop, care îi pune pe adulții din cele două medii diferite în comun, este nevoie de colaborare și de lucru în comun. În această echipă constituită în jurul copilului nimeni nu este mai presus, nimeni nu este mai bine pregătit și fiecare are nevoie de celălalt. Părintele poate învăța de la educatoare, dar și educatoarea de la părinte și ambii de la copil.

O bună colaborare între grădiniță și familie se realizează întotdeauna pentru interesul copilului și ajunge să constituie în jurul acestuia o comunitate educativă constantă. Comunitatea educativă este un mediu de sprijin pentru educatori și un mediu asigurator pentru copil, ea permite dezvoltarea personală a tuturor membrilor ei (adulți și copii).

Familia, în întregul ei, poate oferi o plajă de experiență pe care părinții se pot baza și la care pot face apel când au nevoie. Părinții care își aduc copilul la grădiniță, se constituie ei înșiși într-o „grupă”. Se întâlnesc, fac schimb de experiență, discută și se susțin unii pe ceilalți. De multe ori, afinitățile dintre părinți se transmit copiilor conturând preferințele dintre copii. Cu cât părinții se simt mai bine în grupul de părinți cu atât și copilul lor se va descurca mai bine în mediul grădiniței.

Este nevoie ca educatoarea să acorde timp și răbdare și părinților. Părinții au tot dreptul să știe ce se întâmplă cu copilul lor cât este la grădiniță tocmai pentru a favoriza constituirea unui mediu continuu educațional în jurul copilului.

Adesea starea ei constantă, deschisă și relaxată îi poate ajuta pe părinți să fie mai încrezători și mai repede dornici de colaborare.

Educatoarea acordând timp părintelui câștigă acest timp prin faptul că un copil este mai receptiv educațional atunci când simte că adulții din jurul lui sunt în acord și prin faptul că părinții se dovedesc capabili de real sprijin pentru activitatea din grădiniță dacă sunt implicați.

O bună colaborare și comunicare între familie și grădiniță este necesară, dar nu este suficientă pentru buna dezvoltare a copilului în acest mediu. Este nevoie ca această colaborare să se poarte în jurul nevoii pe care o are copilul de a fi în comunitate. Chiar dacă relația de colaborare dintre familie și grădiniță pornește bine, nu înseamnă că ea va fi fără probleme de aici în acolo. Startul unei relații contează foarte mult, dar nu este totul, de aceea este important să fie eliminate cele mai importante

pieđici din calea unei bune colaborări și să fie construit un teren propice pentru realizarea firească a acesteia.

O relație de încredere și respect reciproc în jurul copilului ușurează foarte mult munca educativă la care copilul participă și cooperează. În cazul contrar, în care adulții competiționează între ei, nu se respectă și se contrazic, copilul se simte în nesiguranță, nu are încredere și se apără, opunându-se.

Aici dificultățile sporesc, iar adulții au foarte mult de lucru.

Buna experiență a copilului în mediul de grădiniță se transmite mai departe în acomodarea sa la mediul școlar.

Totodată, părintele care a fost ajutat să creeze o comunitate educativă în jurul copilului aflat în grădiniță, va folosi această experiență și când copilul merge la școală facilitând atât succesul școlar al acestuia cât și buna lui integrare în comunitatea de congeneri.

De pe urma colaborării familiei cu grădinița cu toții avem de câștigat. Primul beneficiar este copilul, dar câștigă deopotrivă educatoarele, părinții și toți cei implicați în educația copilului.

Colaborarea grădiniță - familie

Profesor Adomniței Luminița, grupa mică „Piticii”

Complexitatea actului educațional, a realității umane și contemporane argumentează necesitatea unor interrelaționări responsabile în deciziile, acțiunile și rezultatele educației.

Familia și grădinița, ca agenți ai socializării, sunt considerate responsabili pentru creșterea și dezvoltarea copilului și totodată pregătirea lui pentru integrarea în școală și rolul lui în comunitate.

La vârsta preșcolară, un factor important este grădinița care desfășoară un amplu proces instructiv-educativ aplicând metode și procedee științifice. Pentru reușita actului educațional, munca depusă de cadrele didactice în grădiniță trebuie continuată, susținută și întărită de familie.

Funcția de părinte este o „meserie” și, ca orice meserie, ea trebuie învățată.

Părinții trebuie să cunoască, să devină conștienți de influența pe care o exercită prezența lor în viața copilului, să fie convinși că educația ce trebuie dată copilului, pentru societatea actuală este diferită de cele precedente, că societatea viitoare va fi diferită de cea actuală, iar copilul trebuie pregătit corespunzător.

Unitatea de acțiune a celor doi factori (grădiniță-familie) în opera de formare a copilului este condiționată de unitatea de vederi, de un mod comun de lucru și o bună cunoaștere reciprocă. Interesul comun al celor două instituții trebuie să determine o mișcare cu dublu sens, familie-grădiniță, grădiniță-familie, în vederea unei suficiente cunoașteri a ambelor părți.

Familia reprezintă un element cheie în dezvoltarea sănătății, competenței și activității copilului însă ea nu poate exercita această funcție fără colaborarea cu grădinița, care asigură resurse suplimentare. Pentru a realiza un parteneriat eficient grădiniță-familie, educatoarea poate implica familia în anumite activități instructive-educative.

Astfel, părinții trebuie sprijiniți să își cunoască copiii, să le identifice nevoile și să sprijine dezvoltarea și creșterea lor armonioasă.

Parteneriatul familie-grădiniță, cu tot ceea ce presupune el, prezintă avantaje pentru toți factorii implicați: educatoare, părinți, copii.

În privința formelor concrete de colaborare dintre grădiniță și familie, trebuie spus că ele se deosebesc în funcție de scopul urmărit și modul concret de realizare. Un exemplu ar fi referatele prezentate în fața părinților cu anumite prilejuri.

De asemenea, organizarea unor expoziții cu lucrări realizate de copii, prin care părinții au posibilitatea să-și cunoască copilul prin prisma rezultatelor muncii sale. Participarea părinților la anumite activități demonstrative îi ajută să cunoască metodele și procedeele folosite, le sugerează anumite modalități concrete de îndrumare a jocurilor, de folosire a jucăriilor, etc. În cadrul acestor participări, părinții observă modul de comportare al copilului în colectivitate, precum și modul și gradul de implicare al preșcolarului în activități.

Un alt mijloc eficient de colaborare între grădiniță și familie sunt convorbirile cu familia. Asemenea convorbiri au loc spontan ori de câte ori se ivește prilejul, sau organizat, din inițiativa educatoarei sau a părinților. Avantajul lor constă în posibilitățile pe care ni le oferă de a analiza diferite situații concrete și de a ajunge la un consens asupra măsurilor ce se vor întreprinde în continuare. Educatoarea are prilejul să cunoască mai bine copilul prin intermediul părinților, să-i cunoască pe aceștia din perspectiva calității pe care o au.

Vizitele constituie o altă formă de colaborare. Includem aici ambele variante, vizitarea familiei de către educatoare și vizitarea grădiniței de către părinți.

Cu acest prilej educatoarea are posibilitatea să cunoască structura și climatul educativ din familie, relațiile și valorile morale ale acestui microgrup, locul pe care copilul îl ocupă în interiorul său. Vizitând grădinița, părinții au posibilitatea să-și cunoască mai bine copilul și să-și vadă propriile rezultate, observând și informându-se asupra atitudinii și comportării copilului. O altă formă de colaborare între grădinița și familie sunt serbările copiilor, un prilej de cunoaștere reciprocă, dar și de satisfacție reciprocă pentru realizările copiilor.

În concluzie, dezvoltarea psihică și fizică a copilului la această vârstă depinde în mare măsură și de cadrele didactice, dar și de părinți și de aceea scopul acestei colaborări este „copii fericiți – părinți fericiți”.

Grădinița – a doua familie

Profesor Huțanu Mariana, grupa mică ”Prichindeii”

"A iubi un copil nu înseamnă să îi faci toate capriciile ; a-l iubi constă în a scoate tot ce este mai bun în el și a-l învăța să iubească dificultățile."

Nadia Boulanger

Anul școlar care tocmai se va încheia în curând a însemnat pentru mine emoții duble: pe de o parte începutul de an școlar iar pe de altă parte, emoțiile unei noi generații de copii de grupă mică, cu copii mici și chiar foarte mici. Primele zile au fost mai grele pentru unii copii, pentru părinți dar și pentru mine ca educatoare. Ceea ce m-a ajutat să depășesc acest *greu*, a fost experiența acumulată de-a lungul anilor și cu multă răbdare am încercat să mă preocup de socializarea copiilor. Acest proces, al socializării, s-a realizat pas cu pas, încercând să cultiv încrederea în propriile posibilități ale copiilor, integrând în jocuri și activități copiii timizi, efectuând munca suplimentară individualizată cu copiii cu deficiențe verbale, folosind jocul și jucăriile existente pentru a-i apropia de mediul grădiniței. Ca educatoare am încercat să ajung la sufletul copilului, să-i câștig încrederea, să simt că alături de mine este în siguranță, indiferent ce se întâmplă în jurul lui.

În procesul socializării copilului la mediul din grădiniță un rol important l-a avut familia copiilor. Putem spune deci că *Grădinița și Familia* sunt doi factori primordiali în educația copiilor când se fac primii pași în viață. *Familia* este factorul educativ prioritar, întrucât educația începe din familie, aceasta fiind modelul pe care copilul îl imită și-l urmează. În familie copilul își face pregătirea pentru viață; părinții sunt primii educatori deoarece ei sunt primii cu care copilul interacționează constant încă din prima zi a vieții. Totodată, modul de viață al familiei este principalul reper în viață al copilului.

Relația grădiniță - familie nu se poate constitui fără asigurarea unei condiții de bază, fundamentală: cunoașterea familiei de către educatoare, a caracteristicilor și potențialului ei educativ. Căldura raporturilor dintre părinți și educatoare, încrederea și respectul reciproc se stabilesc prin schimbul de informații - pentru care trebuie să găsim întotdeauna timpul necesar.

Ocaziile de a discuta cu părinții pentru a găsi împreună soluții la problemelor cu care se confruntă copilul sunt diverse: discuțiile zilnice la sosirea și plecarea copiilor, ședințele cu părinții, consilierea părinților ori de câte ori este nevoie, lectoratele cu părinții, activitățile extracurriculare, serbările școlare precum și diferite evenimente la care sunt invitați părinții.

Sărbătorirea în comun a unor evenimente din viața copiilor constituie momente de cunoaștere reciprocă și de implicare în actul educativ. Astfel, prima serbare a ”Prichindeilor” ,care a coincis cu sosirea lui Moș Crăciun la grădiniță, a stârnit emoții puternice printre toți participanții: copii, educatoare, părinți. Comunicarea cu părinții, legătura permanentă dintre grădiniță și familie a făcut ca acest eveniment să se transforme într-un moment de neuitat.

Alte momente minunate desfășurate cu copiii din grupa mică au fost: sărbătoarea mărtișorului, Ziua mamei, Școala altfel, vizită la biblioteca orașenească, întâlnirea cu școlarii, Ziua copilului și ne pregătim intens pentru o serbare de sfârșit de an, ultima din grupa mică. La toate aceste activități părinții care au fost disponibili au fost alături de noi și-i așteptăm de fiecare dată, pe toți părinții, să participe la toate activitățile din grădiniță.

Mulțumesc părinților pentru încrederea acordată, de a-mi încredința copiii spre îndrumare și educare iar ”Prichindeilor” mei le doresc Vacanță plăcută!

Împreună educăm, împreună învățăm

Profesor Mihalache Anca, grupa mare „Îndrăzneții”

„Toate rezultatele, bune sau rele, sunt în cele din urmă bune, deoarece acestea ne furnizează feedback-ul care ne poate ghida, indicându-ne cum să acționăm în continuare și modalitățile prin care putem fi mai eficienți.” (Schmoker, 1996, p. 3)

Pornind de la acest citat înțelegem că, a fi eficient în procesul de predare-învățare-evaluare, înseamnă o bună colaborare între grădiniță și familie. Parteneriatul educațional este o formă de cooperare, colaborare și comunicare în sprijinul copilului. Acesta presupune o unitate de cerințe, decizii, opțiuni și acțiuni educative între factorii implicați în acest proces. Fiecare copil este unic, acest fapt fiind determinat de particularitățile individuale precum și de influențele socio-culturale ale comunității în care trăiește și se dezvoltă copilul. Educația copilului este realizată de toți adulții care îl susțin în dezvoltare și cu care copilul intră în contact. Parteneriatul educațional propune schimb de experiență, de opinii și de valori între adulții din preajma copilului.

În anul școlar 2015-2016, în cadrul proiectului educațional județean ”Educăm împreună” aprobat spre a fi desfășurat la nivelul fiecărei unități școlare participante am propus mai multe teme spre a fi desfășurate în interesul preșcolarilor. Temele propuse în cadrul acestui proiect sunt: **„Șefii bucătării astăzi gătesc”**-concurs masterchef, **„Dăruim tot ce muncim ”**-atelier de creație, **„Sărbătorim copii de ziua lor și la grădiniță”**- amenajare sală de grupă, efectuarea de activități pentru toți copiii, **„Astăzi noi suntem actori”** – dramatizare, **„Împreună cu părinții devin mai pricepuți”**- atelier de creație. Toate aceste activități au avut ca scop: dobândirea de către părinți a unor abilități de cunoaștere a copiilor, în vederea eficientizării relației familie – grădiniță, dar și asigurarea caracterului pozitiv și a coerenței influențelor educative ale tuturor factorilor care acționează asupra copiilor, pe baza consultării și deciziilor comune, necontradictorii.

Aș vrea însă să acord o atenție specială temei: **„Astăzi noi suntem actori”** – dramatizare, deoarece datorită colaborării deosebite cu părinții de la grupă am reușit punerea în scenă a piesei de teatru **„Fata babei și fata moșneagului”**, de I. Creangă. Implicarea părinților într-o activitate, care la început părea a fi o joacă, s-a transformat într-o muncă și o colaborare strânsă încheindu-se cu un final extraordinar. Prezentarea piesei de teatru în fața preșcolarilor a adus emoții atât în sufletul copiilor cât și a părinților. La finalul reprezentației deopotrivă copii și părinți au exclamat **„a fost cea mai reușită piesă de teatru văzută”**. Și ca să înțelegem mai bine ceea ce a fost iată câteva imagini:

Trupa Părinții Îndrăzneți:

De la stânga la dreapta:

D-I Ciocan Dorin,
D-na Selig Florea Ramona,
D-na Constantinescu Eugenia,
prof. Mihalache Anca,
D-na Coca Anca,
D-na Sfantec Luminița,
D-na Cepeliuc Daniela,
D-na Popițan Daniela,
și nu în ultimul rând în partea de jos a
imaginii D-na Ciocan Georgiana

Din timpul reprezentației

Final de spectacol

„Cuvintele ne învață, exemplele te pun în mișcare”

Poporul prin înțelepciunea sa a sesizat asemănarea dintre fizionomia morală a copiilor și cea a părinților și a exprimat-o în proverbul „Așchia nu sare departe de trunchi!”.

Cum se explică această asemănare? Trăsăturile de caracter și în general trăsăturile psihice ale persoanei nu se moștenesc. Explicația științifică o găsim în faptul că deprinderile și obișnuințele copiilor, calitățile lor morale și de caracter sunt în cele din urmă, rezultatul imitației de către copii a modelului de conduită al părinților.

Expresii ca: „*Un exemplu bun este faptul cel mai bun*”, „*Exemplul este o lecție pe care un om îl poate învăța*”, „*Exemplul e cel mai mare educator*”, „*Exemplul cântărește mai mult decât sfatul*”, „*Copiii au mare nevoie de modele*”, „*Drumul sfatului e lung, drumul exemplului e scurt*”, le auzim la tot pasul dar nu le acordăm importanța cuvenită..

Dragi părinți, să nu credeți că educați copilul numai atunci când vorbiți cu el. Îl educați în fiecare moment al vieții voastre, chiar și atunci când nu sunteți acasă. Felul cum vă îmbrăcați, cum vorbiți cu alți oameni și despre alți oameni, cum vă bucurați și cum vă întristați, cum vă purtați cu prietenii și cu cei care nu vă sunt prieteni; toate acestea au pentru copil o mare însemnătate. Copiii urmează exemple de la un număr mare de persoane: ei imită frații mai mari, pe prietenii de joacă, pe colegi, pe educatori. Prin jocul lor copiii imită activitatea și comportarea celor din jur; imită relațiile care se stabilesc între oameni în cadrul vieții de familie și în societate.

Părinții trebuie să se autoeduce și să-și controleze comportamentul astfel încât să aibă o comportare prin care să le ofere copiilor, în permanență, exemple demne de urmat. Preocuparea părinților de a păstra ordinea și curățenia în casă îi va învăța pe copii să aibă grijă de igiena locuinței și a viitorului loc de muncă.

Părinții sunt modele în educația *intelectuală, estetică și morală*. Ar fi o greșală dacă am socoti că educația *intelectuală* a copiilor revine în întregime numai școlii și că familia nu are nimic de făcut; la educația *intelectuală* a copiilor contribuie exemplul părinților care studiază pentru ridicarea calificării lor profesionale, pentru perfecționarea cunoștințelor de specialitate, în scopul obținerii unor rezultate mai bune la locul de muncă.

Exemplul părinților în educația *estetică* urmărește să le dezvolte copiilor capacitatea de a descoperi ceea ce este frumos în natură, în societate, în artă, în viața de toate zilele, să le dezvolte gustul pentru frumos, priceperea de a-i aprecia în mod corect în activitatea lor. Natura își dezvăluie frumusețea oricui se apropie de ea cu dragoste și cu dorința de a o cunoaște. Să nu desconsiderăm acest tezaur nesfârșit de frumusețe. Să admirăm împreună răsăritul și apusul soarelui. Copiii învață de la noi cum aranjăm locuința; ei învață că există o *estetică* a mesei realizată în aranjarea, prezentarea și servirea felurilor de mâncare precum și felul civilizat de a lua masa.

Conduita noastră trebuie să fie un exemplu personal de la gust, simplitate, eleganță, politețe, sinceritate, demnitate personală, modestie și curaj dar și de combatere a urii, artificialității și necuviinței. Viața noastră trebuie să fie model în orice clipă.

Obișnuindu-ne noi înșine cu o viață frumoasă și educativă din toate punctele de vedere, colaborând cu grădinița, vom realiza unitatea de influențe și cerințe față de copii în condiții optime pentru formarea tinerei generații și a oamenilor de omenie.

Importanța colaborării dintre grădiniță și familie

Profesor Crăciun Mihaela, grupa mijlocie ”Puișorii moțați”

Educația formală, nonformală și informală contribuie la dezvoltarea onalității copiilor și la dezvoltarea durabilă a societății umane. Educația este determinată de o sumă de factori, printre care familia are un rol important fiind unul din factorii activi. Colaborarea familiei cu grădinița este importantă în primul rând prin corelarea acțiunilor comune dintre cei doi factori importanți ai educației, instituție școlară și familie, apoi prin faptul că pune bazele colaborării dintre aceștia pe toată durata școlarității copilului.

O colaborare reală, diadică are impact pozitiv asupra realizării obiectivelor educaționale în conformitate cu particularitățile de vârstă, cognitive, socio-emoționale și comportamentale ale copiilor, și, totodată vine în întâmpinarea situațiilor în care factori

perturbatori pot influența dezvoltarea armonioasă a personalității copilului. Aspecte principale asupra cărora educatoarea trebuie să insiste sunt :

regimul zilnic din familie, relațiile dintre părinți și unitatea cerințelor dintre aceștia în ceea ce privește educația copilului, la importanța climatului afectiv pentru dezvoltarea personalității copilului, la necesitatea cunoașterii copilului, a nevoilor acestora și a modului de a i le satisface, la jocurile și jucăriile copilului, adică a tot ceea ce ar putea influența dezvoltarea acestuia. Acțiunile la care participă părinții în grădiniță sunt din ce în ce mai variate, atât ca domenii de implicare dar și ca specific.

În realizarea unui parteneriat eficient grădiniță – familie este indicat ca educatoarea să implice familia în anumite activități instructiv-educative. Părinții trebuie sprijiniți să-și cunoască copiii, să le identifice nevoile și să sprijine dezvoltarea și creșterea lor armonioasă. Formele de colaborare nemijlocită diferă în funcție de scopul urmărit și

formele concrete de realizare. Conferințele și referatele prezentate cu anumite prilejuri pe teme de dezvoltare a personalității specifice vârstei, pe relații intra și inter familiale, au scopul de a face cunoscute noțiuni de interes și exemple de bune practici. Organizarea unor expoziții cu lucrările copiilor fac posibilă o mai bună cunoaștere prin prisma rezultatelor muncii lor, participarea la activități demonstrative îi ajută să cunoască metodele și

procedeele folosite și le sugerează anumite modalități concrete de îndrumare a jocurilor, de folosire a jucăriilor precum și observarea modului de comportare al copilului în colectivitate.

Adevărații beneficiari ai acestui parteneriat sunt copii, ei simt dragostea și apropierea părinților, nu numai prin bunăvoința și bucuriile ce li se oferă acasă ci și interesul pe care părinții îl acordă în realizarea activităților din grădiniță. Astfel copii sunt mai siguri pe sine, trăiesc mândria de a-și vedea părinții în situații apropiate lor și de a-i aprecia și mai mult.

Părinții au șansa de a deveni participanți la educație prin implicarea efectivă și prin emoțiile trăite alături de copii lor, au prilejul de a sta foarte aproape de ei, de a-i înțelege mai bine, de a-i observa și de a fi fermi convinși de buna colaborare cu instituții și specialiști în dezvoltarea psihică și fizică a copiilor lor prin participarea la desfășurarea unui proces instructiv-educativ bine fundamentat și organizat.

„Puișorii moțați,,

De-ale copiilor...

Educatorea într-o discuție despre familie și membrii săi este întreruptă de un copil care îi spune:

-Copilul: „Doamne educatoare, pot să vă spun ceva despre bebeluși”

-Educatorea: Spune-mi, zice educatoarea.

-Copilul: Doamne educatoare bebelușii sunt proști, deoarece ei doar plâng, mănâncă și dorm.

Educatorea către copilul care a identificat rânduica pe planșă: „Cuceseamăncă coadarânduicii”?

Copilul: Coadarânduicii seamănă cu furculiță cu care facetă grătar.

Un copil de grupă mijlocie, într-o zi, la activitatea de pictură ținând în mână un penson spune:

„Doamna educatoare pensonul acesta parcă ar fi mașina care trasează linii pe asfalt”.

Educatorea întreabă un copil de grupă mijlocie: „De ce ne spălăm cu săpun”?

Copilul: „Noi ne spălăm, ca să dăm săpun în ochii microbilor”!!

Bunica cu nepotul în timp ce se deplasează spre parc se opresc în dreptul unui autoturism Dacia 1300 (la dorința copilului):

Nepotul: „Bunico, tu ești la fel de bătrână precum e și această mașină”.